

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Ignatii Loiolae, Qui religionem Clericorum Societatis Iesv instituit

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniæ Agrippinæ, 1602

Ortus Ignatii, antequam à seculi nitate conuerteretur. Cap. I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45323

VITÆ IGNA- TII LOIOLAE

LIBER PRIMVS.

ORTVS IGNA TII, ET VITA,
antequam à seculi vanitate conuer-
teretur.

CAPVT PRIMVM.

IGNATIVS Loiola So-
cietatis IESV auctor,
atque institutor, nobi-
li loco natus est, in ea
Hispaniæ atque Can-
tabriæ parte, quæ Gui-
puzcoa, vel Prouincia vulgo dicitur,
anno humanæ salutis, 1491. Innocen-
tio VIII. Pont. Max. Federico III. Cæ-
sare Augusto, Ferdinando, atque Isa-
bella, Catholicis Hispaniarum Regi-
bus. Patrem habuit Beltranum Loio-
la Dominum, Loioleæ familiæ perã-
tiquæ atque illustris caput. Matrem
verò Marinam Sonem æquè nobi-
lem sceminam, quæ filias quinque ge-
nuit, filios octo: ex quibus Ignatium
postremum felici partu enixa est Qui
puerili ætate transacta, in curiam Fer-
di.

dirandi Regis à parentibus missus est. Adolescentiam autem ingressus, & bellica gloria, & fratrum æmulatione commotus, in eo multum operæ ponebat, ut rei militaris laude esset illustris. Anno igitur Domini 1521. cùm Pompeiopolitanam arcem Galli oppugnarent vehementius, (est autem Pompeiopolis ciuitas regni Nauarræ caput) ipsique duces, re desperata, deditioem cogitarent, eius potissimùm opera factum est, ut res differretur, & acrius resisteretur ab Hispanis. Sed cùm omnes ad oppugnationem machinas Galli admouissent, & tormentis continenter mœnia verberarent, ænea pila bombardæ in eam muri partem, qua Ignatius propugnabat, impacta, crus eius dextrum penitus confregit, atque comminuit: sinistrum verò lapis de muro vi globi labefactato excussus, grauius vulnerauit. Ignatio prostrato, reliqui omnes, qui illius virtute nitebantur, spe defensionis abiecta, deditioem Gallis fecerunt, à quibus captus Ignatius, & in castra ductus, humaniter acceptus est, atque à medicis diligenter curatus. Post aliquot dies liberaliter etiam ad suos dimissus, leuaticariorum humeris in patriam reue-

ctus

ctus est. Ibi cum vulnus, dextri praesertim cruris, in dies ingrauesceret, accersiti sunt denuò medici, & chirurgi, qui tibiam rursus esse disiungendam censuerunt: vt quæ ossa, siue aliorum medicorum incuria, minus aptè coagmentata, siue itineris agitatione luxata fuerant, suis locis restituta, coalescerent. Quam excarnificationem ita pertulit, vt neque ingemisceret, neque vultum mutaret, neque vllum infirmioris animi signum ederet: quod & ante à, & postea semper in reliquis corporis cruciamentis, quæ passus est, fortiter praestitit. Inualefcebat interim morbus quotidie magis, eoque iam processerat, vt ab extremo vitæ periculo non multum abesse videretur. Itaque admonitus, peccatorum suorum confessionem fecit, sacramentorumque armis se praemuniuit pridie illius diei, qui beatissimis Apostolis Petro & Paulo sacer est. Cum igitur res iam ad summum vitæ discrimen adducta esset, mortemque
immi-

imminere iudicarent medici, si ad
mediam vsque noctem, nihil me-
lius euenerit: ea ipsa hora vis
morbi remitti apertè cœpit: quod
non absque diuinæ prouidentia con-
silio, diuo Petro deprecatore, fa-
ctum credimus, quem præcipua qua-
dam Ignatius religione semper co-
luerat, quemque adesse, sanitatem-
que adferre, sibi videre visus est. De-
pulsio mortis periculo, ossa solidari
iam cœperant, & arctius constringi:
duo tamen supererant incommo-
da; alterum efficiebat os sub genu
relictum, quod extra prominebat
foedius, alterum tibiæ contractæ bre-
uitas, quæ & rectè illum incedere,
& pedibus firmiter consistere pro-
hibebat. Quibus incommodis ut
mederetur, cum elegantia esset ha-
bitusque corporis studiosissimus, at-
que institutum militaris vitæ cur-
sam prosequi statuisset; ex medicis
primum quæsiuit, possetne os il-
lud quod deformiter eminebat ex-
cidi? Possè quidem affirmarunt, sed

gra-

grauissimo tamen dolore, & omnium quos in curatione tolerasset, maximo. Verum ille nihilominus, ut suae voluntati satisfaceret, & (quod me audiente narrauit) ut habiles atque elegantes urbanas ocreas gestare posset, secari os iussit; neque à proposito abduci potuit, ligarique se omnino vetuit, eademque constantis animi firmitate cruciatum illum pertulit, qua superiores vicerat. Atque hoc remedio deformitas ossis sublata est. Tibiæ contractio aliquantulum curata est, cum alijs medicamentis, tum machinis quibusdam, quibus magno multorum dierum dolore, continenter eius breuitas protendebatur, neque tamen usque adeo produci potuit, quin altera breuior aliquanto relinqueretur.

QVARRATIONE ASAECVLI

vanitatis ad Deum conuersus sit

CAPVT II.

INterea cum in lecto iacere cogeretur, offerque in prophanis libris legendis multum temporis collocare solitus, aliquem eiusmodi librum sibi ad manum dari iussit, ut eius lectione tempus falleret, Negantibus familiaribus domi eiusmodi